

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren, ministeren for nedrustningsspørgsmål, forsvarsministeren og ministeren for europæiske markedsanliggender af Per Hækkerup m. fl.

(Forespørgslen (nr. III) findes i tidenden sp. 821).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Bernhard Baunsgaard m. fl.

(Forespørgslen (nr. IV) findes i tidenden sp. 821).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren og forsvarsministeren af Gert Petersen m. fl.

(Forespørgslen (nr. V) findes i tidenden sp. 821).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fællesantenneanlæg m. v.

(Lovforslaget (nr. 40) findes i tillæg A. sp. 1029, fremsættelsen i tidenden sp. 523).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holst: Lovforslaget er foranlediget af udviklingen fra enkeltantenner til fællesantenneanlæg til modtagning af radio- og TV-udsendelser. Fællesantenneanlæggene byder på såvel økonomiske som modtagermæssige og æstetiske fordele for brugerne. Vi andre kan jo navnlig glæde os over de æstetiske bedringer, som opstår, når skoven af enkeltantenner udtyndes og landskabsbilledet således nærmer sig et mere naturligt udseende. Fællesantennerne modtager radiobølger og videresender elektriske impulser til brugerne via et trådfordelingsanlæg. De har i virkeligheden ganske den samme funktion som enkeltantenner.

Tidligere blev fællesantenneanlæg hovedsagelig anvendt til større boligkomplekser med op til et par hundrede tilsluttede forbrugere. Men den stigning, der har fundet sted i radiostøj, som vel må betragtes som uundgåelig med den forøgede bebyggelse og den stigende anvendelse af elektriske anlæg, fremmer ønsket om bedre modtageforhold ikke mindst i de dele af landet, hvor man også kan modtage svenske og tyske TV-programmer. Disse forhold betyder ganske enkelt en tendens i retning af fællesantenneanlæg. Det er da også bemærket i den betænkning, der gik forud for lovforslaget, at der i de sidste 5 år af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet årligt er udstedt måleattester for 400-500 fællesantenner i enkeltejendomme, og i de sidste 3 år er der hvert år oprettet 10-20 anlæg, som omfatter flere ejendomme.

Enkelte steder i udlandet findes der trådfordelingsanlæg med flere tusinde abonnenter tilsluttet. Udviklingen er altså tydelig nok såvel her som i udlandet og må vel påkalde sympati hos os alle, al den stund bedre og mere økonomiske modtageforhold for radio- og TV-udsendelser, enten disse kommer herhjemme fra eller fra udlandet, må betragtes som ønskværdige.

Regler for udførelsen og godkendelsen af selve fællesantenneanlæggene kan ikke byde på store vanskeligheder. De kunne vel være klaret med et cirkulære fra ministeren for offentlige arbejder, men spørgsmålet er nu direkte medtaget i lovforslagets § 2.

De virkelige problemer viser sig først, når man bemærker, at der er mulighed for at fordele lyd- og billedprogrammer finan-